VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2011. gada 6. jūlijā *

Lieta T-318/09

Audi AG, Ingolštate (Vācija),

Volkswagen AG, Volfsburga (Vācija),

ko pārstāv P. Katers [*P. Kather*], advokāts,

prasītājas,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvis,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — vācu.

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 14. maija lēmumu lietā R 226/2007-1 attiecībā uz vārdiska apzīmējuma "TDI" kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs O. Cūcs [*O. Czúcz*] (referents), tiesneši I. Labucka un K. O'Higinss [*K. O'Higgins*],

sekretāre K. Hīrena [*C. Heeren*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2009. gada 14. augustā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 27. novembrī,

ņemot vērā replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 5. februārī,

pēc 2010. gada 8. decembra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības rašanās fakti

1 2003. gada 22. maijā prasītājas *Audi AG* un *Volkswagen AG* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums "TDI".

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 12. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: "transportlīdzekļi un to konstrukcijas sastāvdaļas".

4 Ar 2007. gada 1 februāra lēmumu pārbaudītājs noraidīja reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām precēm, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts).

Tas arī uzskatīja, ka nav piemērojams Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkts (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts), motivējot ar to, ka nav pietiekami pierādīts, ka reģistrācijai par preču zīmi pieteiktais apzīmējums ir atzīts konkrētajā sabiedrības daļā.

5 2007. gada 5. februārī prasītājas par pārbaudītāja lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību.

6 Ar 2009. gada 14. maija lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju pirmā padome noraidīja šo apelācijas sūdzību, motivējot ar to, ka apzīmējums "TDI", kā Vispārējā tiesa ir nospriedusi 2003. gada 3. decembra spriedumā lietā T-16/02 *Audi*/ITSB ("TDI") (*Recueil*, II-5167. lpp.), ir aprakstošs attiecībā uz visām attiecīgajām precēm Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Turklāt saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta piemērošanu Apelāciju padome uzskatīja, ka ir jāpierāda izmantošanas rezultātā iegūtā atšķirtspēja visā Eiropas Savienībā. Tā konstatēja, ka prasītājas nav iesniegušas šādu pierādījumu attiecībā uz preču zīmi "TDI". Attiecībā uz Dāniju, Nīderlandi un Īriju Apelāciju padome uzskatīja, ka lietas materiāliem pievienotie dokumenti ir nepietiekami. Attiecībā uz citām dalībvalstīm tā norādīja, ka ar iesniegtajiem pierādījumiem nevar pierādīt reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atzīšanu, jo tie neapstiprina, ka minētā preču zīme ļauj patērētājiem šajās valstīs identificēt attiecīgo preču komerciālo izcelsmi.

Lietas dalībnieku prasījumi

7 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

8 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

9 Savas prasības pamatojumam prasītājas izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpums. Otrais pamats ir balstīts uz minētās regulas 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu. Trešais un ceturtais pamats izriet attiecīgi no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta un 75. panta pārkāpuma.

10 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms izvērtēt otro pamatu, tad pirmo pamatu un visbeidzot — trešo un ceturto pamatu.

Par otro pamatu — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

11 Pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka apzīmējums "TDI" esot vairāku valsts reģistrāciju un vienas starptautiskas reģistrācijas priekšmets. Tas pierādot, ka minētais apzīmējums nav aprakstošs un nav tāds, kam nav nekādas atšķirtspējas.

12 Otrkārt, prasītājas norāda, ka ITSB to apzīmējuma "TDI" reģistrācijas pieteikumu ir vērtējusi citādi nekā līdzīgus reģistrācijai pieteiktus apzīmējumus, proti, divu citu automobiļu ražotāju reģistrācijai pieteiktos apzīmējumus "CDI" un "HDI" tiktāl, ciktāl to reģistrācijai netika prasīts pierādīt izmantošanas rezultātā iegūtu atšķirtspēju. Atsaucoties uz Tiesas 2009. gada 12. februāra rīkojumu apvienotajās lietās C-39/08 un C-43/08 *Bild digital* (agrāk — *Bild. T-Online. de*) (Krājumā nav publicēts, 17. punkts), tās apgalvo, ka ITSB ir jāņem vērā lēmumi, kas jau pieņemti par līdzīgiem pieteikumiem, un īpaši uzmanīgi jānoskaidro, vai ir vai nav jāizlemj tādā pašā veidā, pat ja tai šie lēmumi nekādā ziņā nav saistoši. No apstrīdētā lēmuma nevarot secināt, ka Apelāciju padome ir ņēmusi vērā lēmumus par apzīmējumu "CDI" un "HDI" kā Kopienas preču zīmju reģistrāciju.

13 ITSB apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

14 Vispirms ir jāatgādina, ka Apelāciju padome ir pamatojusi apstrīdēto lēmumu vienīgi ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Līdz ar to prasītāju argumentiem par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu nav nozīmes.

15 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu nereģistrē "preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku un citas preču un pakalpojumu īpašības". Saskaņā ar minētā panta 2. punktu "šā panta 1. punktu piemēro arī tad, ja pamatojums reģistrācijas atteikumam pastāv tikai kādā Kopienas daļā".

16 Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie apzīmējumi vai norādes ir tādi, kas parastā izmantošanā, no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa raugoties, var kalpot, lai apzīmētu — vai nu tieši, vai ar norādi uz vienu no to būtiskajām īpašībām — preci vai pakalpojumu, attiecībā uz kuru ir pieteikta reģistrācija (Vispārējās tiesas 2005. gada 22. jūnija spriedums lietā T-19/04 *Metso Paper Automation*/ITSB ("PAPERLAB"), Krājums, II-2383. lpp., 24. punkts, un 2010. gada 9. jūnija spriedums lietā T-315/09 *Hoelzer*/ITSB ("SAFELOAD"), Krājumā nav publicēts, 15. punkts).

17 No tā izriet — lai uz apzīmējumu būtu attiecināms šajā normā paredzētais aizliegums, tam jābūt pietiekami tieši un konkrēti saistītam ar attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, lai ļautu konkrētajai sabiedrības daļai uzreiz un bez jebkādām pārdomām

uztvert attiecīgo preču vai pakalpojumu aprakstu vai kādu no to īpašībām (16. punktā minētie spriedumi lietās "PAPERLAB", 25. punkts, un "SAFELOAD", 16. punkts).

18 Attiecībā uz vārdisko apzīmējumu "TDI" Vispārējā tiesa savā spriedumā lietā "TDI" (minēts 16. punktā, 31. punkts) atzina, ka tas ir "turbo diesel injection" vai "turbo direct injection" saīsinājums. Tāpat tā uzskatīja, ka šis vārdiskais apzīmējums norāda uz transportlīdzekļu kvalitāti, ņemot vērā, ka transportlīdzekļa aprīkošana ar "turbo diesel injection" vai "turbo direct injection" motoru ir būtisks tā raksturlielums. Attiecībā uz transportlīdzekļa konstrukcijas sastāvdaļām Vispārējā tiesa norādīja, ka vārdiskais apzīmējums "TDI" norāda preču veidu (iepriekš 6. punktā minētais spriedums lietā "TDI", 34. punkts).

19 Turklāt Vispārējā tiesa minētajā spriedumā ir nospriedusi, ka apzīmējums "TDI" ir attiecīgās preces aprakstošs visā Eiropas Savienībā. Tā kā transportlīdzekļi faktiski tiek pārdoti ar tādiem pašiem apzīmējumiem visā iekšējā tirgū, tad dažādās Eiropas Savienības daļās neatšķiras konkrētās sabiedrības daļas izpratne par šī apzīmējuma nozīmi un tā saistību ar preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm (iepriekš 6. punktā minētais spriedums lietā "TDI", 38. punkts).

20 Pirmkārt, prasītājas argumentācija par apzīmējuma "TDI" valstu reģistrācijām un starptautisko reģistrāciju ir jānoraida kā tāda, kam nav nozīmes. Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pirmkārt, Kopienas preču zīmju tiesiskais režīms ir autonoma sistēma un, otrkārt, apelāciju padomju lēmumu tiesiskums ir izvērtējams vienīgi, pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009 (Vispārējās tiesas 2003. gada 3. jūlija spriedums lietā T-122/01 *Best Buy Concepts*/ITSB ("BEST BUY"), *Recueil*, II-2235. lpp., 41. punkts; 2005. gada 15. septembra spriedums lietā T-320/03 *Citicorp*/ITSB ("LIVE RICHLY"), Krājums, II-3411. lpp., 95. punkts, un 2008. gada 12. marta

spriedums lietā T-128/07 *Suez*/ITSB ("Delivering the essentials of life"), Krājumā nav publicēts, 32. punkts).

21 Otrkārt, ir jāizvērtē prasītāju iebildumi par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

22 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru lēmumi, kas apelāciju padomēm ir jāpieņem, pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, attiecībā uz apzīmējuma kā preču zīmes reģistrāciju, attiecas uz saistošās kompetences īstenošanu, nevis rīcības brīvību. Tādēļ apelāciju padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē vienīgi uz šīs regulas pamata, kā to interpretē Kopienu tiesa, nevis uz to lēmumu pieņemšanas prakses pamata (Tiesas 2005. gada 15. septembra spriedums lietā C-37/03 P *BioID*/ITSB, Krājums, I-7975. lpp., 47. punkts, un Vispārējās tiesas 2002. gada 9. oktobra spriedums lietā T-36/01 *Glaverbel*/ITSB (Stikla plāksnes virsma), *Recueil*, II-3887. lpp., 35. punkts, un 2007. gada 14. jūnija spriedums lietā T-207/06 *Europig*/ITSB ("EUROPIG"), Krājums, II-1961. lpp., 40. punkts).

23 Otrkārt, attiecībā uz prasītāju argumentāciju, kas pamatota uz iepriekš 12. punktā minēto rīkojumu apvienotajās lietās *Bild digital* (agrāk — *Bild. T-Online. de*), ir jānorāda, ka Tiesa minētā rīkojuma 17. punktā par Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 3. panta interpretāciju ir norādījusi, ka par reģistrāciju atbildīgajai valsts iestādei, izskatot reģistrācijas pieteikumu, ciktāl šajā ziņā tās rīcībā ir šāda informācija, ir jāņem vērā lēmumi, kas jau pieņemti par līdzīgiem pieteikumiem, un īpaši uzmanīgi jānoskaidro, ir vai nav jāpieņem tāda paša rakstura lēmums. Tomēr, pat pieņemot, ka šis apsvērums pēc analoģijas attiecas uz pārbaudi, ko veic ITSB iestādes saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009, Tiesa tāpat precizēja, ka attiecīgajai

iestādei nekādā gadījumā nevar būt saistoši lēmumi, kas jau pieņemti par līdzīgiem pieteikumiem. Turklāt šī rīkojuma 18. punktā Tiesa arī atgādināja, ka vienlīdzīgas attieksmes princips ir jāsaskaņo ar tiesiskuma ievērošanu tādējādi, lai uzņēmums kompetentajā iestādē nevar atsaukties uz priekšrocībām šīs iestādes lēmumu pieņemšanas praksē, kas vai nu neatbilst piemērojamajiem tiesību aktiem, vai rada situāciju, kurā minētā iestāde pieņem prettiesisku lēmumu.

24 Līdz ar to prasītājas nevar pamatoti atsaukties uz citu apzīmējumu kā Kopienas preču zīmju reģistrēšanu, lai pierādītu apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu.

25 Pilnības labad ir jāpiebilst, ka prasītājas nav pierādījušas, ka pastāv pietiekami tieša un konkrēta saikne, kas ļautu konkrētajai sabiedrības daļai uzreiz un bez jebkādām pārdomām uztvert apzīmējumus "HDI" un "CDI" kā mehānisko transportlīdzekļu vai to sastāvdaļu vai arī kādu no to īpašībām aprakstu. Savukārt Vispārējā tiesa, kā ir norādīts iepriekš 18. punktā, ir konstatējusi, ka apzīmējumu "TDI" konkrētā sabiedrības daļa uztver kā vārdu "turbo diesel injection" vai "turbo direct injection" saīsinājumu un tādējādi tas norāda uz reģistrācijai pieteikto preču kvalitāti vai veidu. Tādējādi prasītājas nav pierādījušas, ka viņu situācija būtu salīdzināma ar preču zīmju "HDI" un "CDI" reģistrācijas pieteikuma iesniedzēju situāciju. Taču vienlīdzīgas attieksmes princips ir pārkāpts vienīgi tad, ja līdzīgas situācijas tiek risinātas atšķirīgi vai ja atšķirīgas situācijas tiek risinātas vienādi (Tiesas 1984. gada 13. decembra spriedums lietā 106/83 *Sermide*, *Recueil*, 4209. lpp., 28. punkts, un Vispārējās tiesas 2006. gada 4. jūlija spriedums lietā T-304/02 *Hoek Loos*/Komisija, Krājums, II-1887. lpp., 96. punkts).

26 Līdz ar to otrais pamats ir jānoraida.

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

27 Pirmkārt, prasītājas apgalvo, ka neesot jāpierāda preču zīmes atzīšana visās dalībvalstīs. Tāpat tās norāda, ka principi, kas ir piemērojami preču zīmes reputācijai Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ir jāpiemēro arī preču zīmes izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas izvērtēšanai. Tādēļ pietiktu ar attiecīgās preču zīmes atzīšanas pierādīšanu nozīmīgā Eiropas Savienības teritorijas daļā. Šajā ziņā prasītājas atsaucas arī uz Vispārējās tiesas 2005. gada 15. decembra spriedumu lietā T-262/04 *BIC*/ITSB (Krama šķiltavu forma) (Krājums, II-5959. lpp., 69. punkts) un Tiesas 2009. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-301/07 *PAGO International* (Krājums, I-9429. lpp.).

28 Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka, interpretējot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu, ir jāņem vērā arī fakts, ka uz dažādu valstu apskati pamatots vērtējums neatbilst kopējā tirgus un ekonomiskās savienības idejai. Tās norāda, ka drīzāk ir jānoskaidro, vai preču zīme ļauj ievērojamai Eiropas Savienības iedzīvotāju daļai identificēt, ka attiecīgo preču vai pakalpojumu izcelsme ir konkrēts uzņēmums.

29 Prasītājas apstrīd ITSB argumentus par to, ka ģeogrāfiskās robežas ir nozīmīgas tādēļ, ka runa ir par valodu robežām. Tās uzskata, ka apzīmējums "TDI", kas sastāv no trim burtiem, tiks vienādi uztverts visās valodās.

30 Attiecībā uz ITSB argumentu, saskaņā ar kuru par Dāniju, Nīderlandi un Īriju tās nav iesniegušas nekādus citus pierādījumus, kā vien tos, kas attiecas uz tirgus daļām, prasītājas atsaucas uz Vispārējās tiesas 2009. gada 14. septembra spriedumu lietā T-152/07 *Lange Uhren*/ITSB (Ģeometriskas figūras uz rokas pulksteņa ciparnīcas) (Krājumā nav publicēts, 126. punkts). Prasītājas norāda, ka Vispārējā tiesa šajā spriedumā uzskatīja, ka preču zīmes iegūtā tirgus daļa esot norāde, kas var būt atbilstoša, lai novērtētu, vai šī preču zīme izmantošanas rezultātā ir ieguvusi atšķirtspēju. Prasītājas piekrīt šim viedoklim un uzskata, ka no to preču, uz kurām ir redzams apzīmējums "TDI", tirgus daļām ir iespējams secināt minētā reģistrācijai pieteiktā apzīmējuma atpazīstamības pakāpi, jo šis apzīmējums sistemātiski tiek izvietots uz transportlīdzekļa aizmugurējā pārsega. Tāpēc šī tirgus daļa ļauj izdarīt tiešus secinājumus par apzīmējuma "TDI" "izplatību".

31 Prasītājas norāda arī, ka preču zīmes "TDI" reģistrācija atsevišķās dalībvalstīs ir līdzvērtīga minētās preču zīmes atzīšanas pierādījumam šajās valstīs. Šīs preču zīmes atšķirtspējas iegūšana izmantošanas rezultātā esot nepieciešama vienīgi tad, ja preču zīme nav reģistrēta saskaņā ar valsts tiesībām, kas ir saskaņotas ar Kopienas sistēmu. Šajā lietā to valstu iedzīvotāji, kurās preču zīme "TDI" ir reģistrēta, atbilst gandrīz divām trešdaļām no Eiropas Savienības iedzīvotājiem apzīmējuma "TDI" kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienā.

32 Otrkārt, prasītājas piekrīt Apelāciju padomes vērtējumam, saskaņā ar kuru vidusmēra patērētāja uzmanības pakāpe, iegādājoties automašīnu, ir augsta. Tomēr tās apstrīd konstatējumu, kas ietverts apstrīdētā lēmuma 28. punktā, atbilstoši kuram konkrētās sabiedrības daļas uzmanības pakāpe ir atšķirīga, tiklīdz ir runa par tehniskām norādēm. Prasītājas uzskata, ka attiecībā uz ļoti dārgām un augsta līmeņa tehnoloģijas precēm patērētājs sevišķi uzmanīgi iepazīstas ar visu informāciju, tostarp par automašīnas marku.

33 Treškārt, prasītājas norāda, ka procesā pie pārbaudītāja tās iesniedza, pirmkārt, datus, kas pierāda, ka prasītāju automašīnas, uz kurām ir redzams apzīmējums "TDI", aptver svarīgu Eiropas Savienības automobiļu tirgus daļu reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, un, otrkārt, apgrozījumu saistībā ar minēto transportlīdzekļu pārdošanu. Turklāt tās apgalvo, ka fakts, ka ikviens transportlīdzeklis, kas pārvietojas ar apzīmējumu "TDI" uz aizmugurējā pārsega, ir pārvietojams reklāmas līdzeklis, kas norādītos datus padara vēl vairāk nozīmīgus. Prasītājas arī uzskata, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atpazīstamības pakāpe ir proporcionāla apgrozījumam un ir svarīga norāde, lai novērtētu minētās preču zīmes atzīšanu. Visbeidzot tās norāda uz reklāmas materiāliem un automobiļu klubu paziņojumiem, kurus prasītājas bija iesniegušas procesā pie pārbaudītāja.

34 Prasītājas atsaucas arī uz konkurentu paziņojumiem, ka tie neizmanto apzīmējumu "TDI" un ka tas tiek asociēts ar prasītājām. Tās norāda, ka konkrēti automobiļu ražotāji no tām pērk motorus, ka tās atļāva šiem automobiļu ražotājiem izmantot preču zīmi "TDI", lai reklamētu minētos motorus, un ka viens no šiem ražotājiem līdz 2009. gadam neesot pārdevis nevienu transportlīdzekli, ko darbina ar dīzeļdzinēju.

35 Tāpat prasītājas uzskata, ka, tā kā konkurenti izmanto citus apzīmējumus, lai apzīmētu savus ar dīzeļdzinēju darbināmos transportlīdzekļus, tas nostiprina patērētāja apziņā faktu, ka apzīmējums "TDI" ir prasītāju ar dīzeļdzinēju darbināmo transportlīdzekļu nosaukums.

36 Ceturtkārt, prasītājas pārmet, ka Apelāciju padome uzskatīja, ka tās apzīmējumu "TDI" tirdzniecībā ir izmantojušas nevis kā preču zīmi, bet gan kā "aprakstošu akronīmu". Tās atsaucas uz judikatūru, saskaņā ar kuru apzīmējuma kā preču zīmes izmantošana nenozīmē, ka attiecīgais apzīmējums ir jāizmanto viens pats. Arī minētā apzīmējuma izmantošana kopā ar citiem apzīmējumiem esot nozīmīga. Šajā lietā

prasītājas norāda, ka ir sniegti pierādījumi par apzīmējuma "TDI" izmantošanu kopā ar citām preču zīmēm.

37 Prasītājas apstrīd Apelāciju padomes konstatējumu, saskaņā ar kuru ir jāpierāda, ka konkrētās sabiedrības daļas attiecīgo apzīmējumu uztver kā preču zīmi. Tās apgalvo, ka pietiek ar pierādījumu, ka ieinteresētās personas faktiski uztver preci vai pakalpojumu, ko apzīmē vienīgi reģistrācijai pieteiktā preču zīme, kā tādu, ko ražojis kāds konkrēts uzņēmums. Prasītājas pārmet Apelāciju padomei apļveida argumentācijas izmantošanu, apstiprinot, ka apzīmējums "TDI" ir aprakstoša norāde un līdz ar to ieinteresētās personas minēto apzīmējumu neasociē ar konkrētu uzņēmumu. Tāda argumentācija nozīmējot, ka *per se* aprakstošs apzīmējums izmantošanas rezultātā nekad nevar iegūt atšķirtspēju, jo konkrētā sabiedrības daļa šo apzīmējumu nevar uztvert kā preču vai pakalpojumu, uz kuriem tā ir redzama, komerciālās izcelsmes norādi. Ar šādu pieeju Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts zaudētu jēgu. Šajā ziņā tās atsaucas uz Tiesas 2002. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-299/99 *Philips* (*Recueil*, I-5475. lpp., 40. punkts). Turklāt preču zīmes atzīšanas jēdziens ir domāts, lai tieši novērstu "aprakstošai norādei pārmesto šķietamo nepietiekamību".

38 ITSB apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

39 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu minētās regulas 7. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktā paredzētie absolūtie reģistrācijas atteikuma pamatojumi neliedz reģistrēt preču zīmi, ja tā attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem pieteikta reģistrācija, ieguvusi atšķirtspēju tās izmantošanas rezultātā.

40 Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktā nav paredzētas autonomas preču zīmes reģistrācijas tiesības. Tajā ir ietverts viens izņēmums no šīs regulas 7. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktā minētajiem atteikuma pamatojumiem. Tādēļ tā piemērojamība ir jāinterpretē atkarībā no šiem atteikuma pamatojumiem (iepriekš 30. punktā minētais spriedums Ģeometriskas figūras uz rokas pulksteņa ciparnīcas lietā, 121. punkts; pēc analoģijas skat. arī Tiesas 2006. gada 7. septembra spriedumu lietā C-108/05 *Bovemij Verzekeringen*, Krājums, I-7605. lpp., 21. punkts).

41 No judikatūras arī izriet, ka preču zīmes atšķirtspējas iegūšana izmantošanas rezultātā prasa, lai, pateicoties preču zīmei, vismaz viena konkrētās sabiedrības daļas nozīmīga grupa attiecīgās preces vai pakalpojumus identificētu kā tādus, kuru izcelsme ir konkrētais uzņēmums (Vispārējās tiesas 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā T-399/02 *Eurocermex*/ITSB (Alus pudeles forma), *Recueil*, II-1391. lpp., 42. punkts, un iepriekš 30. punktā minētais spriedums Ģeometriskas figūras uz rokas pulksteņa ciparnīcas lietā, 122. punkts).

42 Turklāt Tiesa 1999. gada 4. maija spriedumā apvienotajās lietās C-108/97 un C-109/97 *Windsurfing Chiemsee* (*Recueil*, I-2779. lpp., 49. punkts) ir atzinusi, ka, lai noteiktu, vai preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā, kompetentai iestādei ir visaptveroši jāvērtē apstākļi, kas pierāda, ka preču zīme spēj identificēt attiecīgo preču piederību noteiktam uzņēmumam un tādējādi nošķirt šīs preces no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem.

43 Šajā ziņā īpaši ir jāņem vērā preču zīmes iegūtā tirgus daļa, šīs preču zīmes izmantošanas intensitāte, ģeogrāfiskā platība un ilgums, uzņēmuma šīs preču zīmes popularizēšanai veikto investīciju apjoms, ieinteresēto personu īpatsvars, kuras, pateicoties preču zīmei, identificē preci kā tādu, ko ražojis konkrēts uzņēmums, tirdzniecības un rūpniecības palātu un citu profesionālo apvienību paziņojumi, kā arī viedokļu aptaujas (skat. iepriekš 41. punktā minēto spriedumu Alus pudeles formas lietā, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 Šajā lietā Apelāciju padome, pamatojoties uz iepriekš 6. punktā minēto spriedumu lietā *TDI*, uzskatīja, ka, tā kā apzīmējums "TDI" sastāv no izteicienā "turbo diesel injection" vai "turbo direct injection" ietverto vārdu sākuma burtiem, Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais absolūtais atteikuma pamatojums attiecas uz visu Eiropas Savienību un tādējādi preču zīmei "TDI" izmantošanas dēļ bija jāiegūst atšķirtspēja ikvienā no 15 Eiropas Savienības dalībvalstīm reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienā, t.i., 2003. gada 22. maijā (apstrīdētā lēmuma 32. un 33. punkts). Apelāciju padome tomēr uzskatīja, ka prasītājas nebija pierādījušas preču zīmes izmantošanas rezultātā iegūto atzīšanu Dānijā, Nīderlandē un Īrijā (apstrīdētā lēmuma 40. punkts). Turklāt Apelāciju padome norādīja, ka citās dalībvalstīs apzīmējums "TDI" bija izmantots nevis kā preču zīme, bet vienīgi kā aprakstoša norāde un tādēļ ar šādas izmantošanas palīdzību tas nevarēja iegūt atšķirtspēju (apstrīdētā lēmuma 41. un 44. punkts).

45 Pirmkārt, prasītājas apstrīd Apelāciju padomes apgalvojumu, saskaņā ar kuru preču zīmes "TDI" atzīšanas pierādījums ir jāsniedz par katru Eiropas Savienības dalībvalsti. Tās uzskata, ka pietiek ar to, ka pierāda minēto atzīšanu būtiskā Eiropas Savienības teritorijas daļā.

46 No judikatūras izriet, ka preču zīmi var reģistrēt, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu, vienīgi tad, ja ir sniegti pierādījumi, ka tā izmantošanas rezultātā tā ir ieguvusi atšķirtspēju Kopienas daļā, kurā šai preču zīmei *ab initio* nav bijis atšķirtspējas. Šo minētā panta 2. punktā norādīto Kopienas daļu attiecīgajā gadījumā var veidot arī viena dalībvalsts (Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedums lietā C-25/05 P *Storck*/ITSB, Krājums, I-5719. lpp., 83. punkts).

47 Tādējādi, lai preču zīmi varētu reģistrēt, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu, tai izmantošanas rezultātā ir jāiegūst atšķirtspēja visās Eiropas Savienības

dalībvalstīs, kurās reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei nebija atšķirtspējas *ab initio* (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2007. gada 12. septembra spriedumu lietā T-141/06 *Glaverbel*/ITSB (Stikla virsmas tekstūra), Krājumā nav publicēts, 38. punkts). Turklāt attiecībā uz konkrētām dalībvalstīm iesniegtie pierādījumi nevar pierādīt, ka apzīmējums ir ieguvis atšķirtspēju citās Eiropas Savienības dalībvalstīs (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu Stikla virsmas tekstūras lietā, 39. punkts).

48 No tā izriet, ka, tā kā šajā lietā apzīmējums "TDI" ir aprakstošs *per se* visā Eiropas Savienībā, tad atšķirtspējas iegūšana izmantošanas rezultātā ir jāpierāda attiecībā uz katru Eiropas Savienības dalībvalsti.

49 Prasītāju argumenti nevar atspēkot šo secinājumu.

50 Pirmkārt, attiecībā uz argumentiem iepriekš 27. punktā minētajā spriedumā Krama šķiltavu formas lietā, no minētā sprieduma 68. un nākamajiem punktiem var secināt, ka Vispārējā tiesa nevēlējās lemt par principiem, kas piemērojami attiecībā uz atbilstošās teritorijas noteikšanu, lai izvērtētu atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā, bet vienīgi konstatēja, ka šajā lietā "[izmantošanas pierādījums] ir jāsniedz par būtisku Kopienas daļu". Turklāt Vispārējā tiesa šajā lietā arī nosprieda, ka iesniegtie pierādījumi, lai apliecinātu reģistrācijai pieteiktās trīsdimensiju preču zīmes atzīšanu, ir nepietiekami, tādējādi lietas risinājumam nebija jānosaka, vai pierādījuma neesamība par atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā atsevišķās valstīs bija vai nebija reģistrēšanas šķērslis, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu.

51 Līdz ar to prasītājas nevar atsaukties uz iepriekš 27. punktā minēto spriedumu Krama šķiltavu formas lietā, lai apšaubītu Apelāciju padomes izmantoto risinājumu, kas atbilst iepriekš 45. punktā minētajai judikatūrai.

52 Otrkārt, prasītājas norāda, ka Apelāciju padomei esot bijis jāizmanto tas pats kritērijs, kuru piemēro, lai noteiktu preču zīmes reputācijas esamību Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, un uzskata, ka būtu pietiekama atšķirtspējas iegūšanas pierādīšana attiecībā uz būtisku Eiropas Savienības daļu.

53 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu Kopienas preču zīmes īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešajām personām bez viņa piekrišanas darījumos izmantot jebkādu apzīmējumu, kas ir identisks vai līdzīgs minētajai Kopienas preču zīmei saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, ja šī pēdējā ir Eiropas Savienībā pazīstama un ja minētās zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no minētās Kopienas preču zīmes atšķirīguma vai pazīstamības vai tai kaitēt.

54 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka prasītājas nevarēja pamatoti apšaubīt Apelāciju padomes izmantoto risinājumu, kas atbilst īpašai judikatūrai par atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu, un atbilstoši judikatūrai attiecībā uz citu minētās regulas normu.

55 It īpaši, ņemot vērā atšķirīgo piemērošanas loģiku attiecībā uz, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu saistībā ar reputāciju un, otrkārt, minētās direktīvas 7. panta 3. punktu saistībā ar atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas

rezultātā, kā arī to atrašanās vietu šīs regulas sistēmā, šo abu normu piemērošanas ietvaros nevar izmantot vienu un to pašu pārbaudes kritēriju attiecībā uz konkrēto teritoriju.

56 Ar Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta c) apakšpunktu tiek aizsargātas to īpašnieku likumīgās intereses, kuru preču zīmes, ņemot vērā īpašnieku komerciālos un reklāmas ieguldījumus, ir ieguvušas reputāciju. Līdz ar to, ja preču zīmi izmanto cits saimnieciskās darbības subjekts, tas var netaisnīgi gūt labumu no preču zīmes ar reputāciju vai kaitēt tai, pat ja preču zīme attiecīgajā gadījumā ir pazīstama tikai nozīmīgai konkrētās sabiedrības daļai vienā dalībvalstī.

57 Savukārt, piemērojot Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktu, ir jāņem vērā fakts, ka šī norma ir izņēmums no aizlieguma reģistrēt kā Kopienas preču zīmi tostarp aprakstošu apzīmējumu un ka saskaņā ar šī panta 2. punktu minētais aizliegums pastāv arī tad, ja atteikuma pamatojums pastāv tikai attiecībā uz kādu Eiropas Savienības daļu. Gadījumā, ja tiktu pieņemta prasītāju ierosinātā interpretācija, tas nozīmētu, ka aprakstošu preču zīmi varētu reģistrēt, pamatojoties uz to, ka tā ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā būtiskā Eiropas Savienības daļā, lai gan preču zīme paliktu aprakstoša pārējās Eiropas Savienības daļās. Tādējādi prasītāju ierosinātā interpretācija ir pretēja pat Regulas Nr. 207/2009 tekstam.

58 Tādējādi ir jānoraida prasītāju argumenti, ar kuriem Apelāciju padomei tiek pārmests, ka tā nav interpretējusi konkrēto teritoriju, lai pierādītu atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā, tādā pašā veidā, kā to bija interpretējusi Tiesa spriedumos par reputācijas esamības pierādīšanu Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

59 Treškārt, prasītājas nevar pamatoti apgalvot, ka, ņemot vērā vienotas ekonomiskās zonas izveidi Eiropas Savienībā, ir zudusi ģeogrāfisko robežu nozīmība.

60 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesa iepriekš 47. punktā minētajā spriedumā Stikla virsmas tekstūras lietā (40. punkts) secināja:

"[Argumentu], saskaņā ar kuru pieeja, kas izpaužas kā valstu, no kurām ir iegūti pierādījumi, skaita aprēķins, esot pretrunā nepieciešamībai aplūkot [Eiropas Savienību] kā vienotu tirgu, nevar pieņemt. Atbilstoši Regulas [Nr. 207/2009] 7. panta 1. punkta b) apakšpunktam kopsakarā ar minētā panta 2. punktu preču zīmi nereģistrē, ja tai nav atšķirtspējas kādā [Savienības] daļā un šā panta 2. punktā paredzētā [Savienības] daļa attiecīgajā gadījumā var ietvert vienu dalībvalsti [..]. Apelāciju padome tādējādi ir pamatoti pārbaudījusi pierādījumus par izmantošanas rezultātā iegūtu atšķirtspēju atsevišķi par katru dalībvalsti."

61 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāuzskata, ka Apelāciju padome ir pareizi konstatējusi, ka, tā kā apzīmējums ir aprakstošs visā Eiropas Savienībā, prasītājām vajadzēja iesniegt pierādījumus par atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā attiecībā uz katru no 15 Savienības dalībvalstīm reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienā.

62 Otrkārt, prasītājas norāda, ka tās, pretēji Apelāciju padomes vērtējumam, iesniedza pierādījumus par atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā attiecībā uz katru dalībvalsti, tostarp attiecībā uz Īriju, Dāniju un Nīderlandi.

63 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka vienīgais atbilstošais pierādījums, kuru prasītājas iesniedza par šīm trim dalībvalstīm, attiecas uz to iegūto tirgus daļu.

64 Apstākļus, kuros nosacījumus saistībā ar atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā var uzskatīt par izpildītiem, nevar konstatēt, pamatojoties vienīgi uz tādiem vispārīgiem un abstraktiem datiem kā atsevišķi procentuālie lielumi (skat. Vispārējās tiesas iepriekš 47. punktā minēto spriedumu Stikla virsmas tekstūras lietā, 32. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2008. gada 15. oktobra spriedumu lietā T-405/05 *Powerserv Personalservice*/ITSB — *Manpower* ("MANPOWER"), Krājums, II-2883. lpp., 131. punkts).

65 Dati par tirgus daļu kā tādu it īpaši nevar pierādīt to, ka sabiedrības daļa, uz kuru attiecas konkrētās preces, uztver aprakstošu apzīmējumu kā komerciālās izcelsmes norādi (pēc analoģijas ar datu iesniegšanu par pārdošanas un reklāmas materiālu apjomu skat. iepriekš 47. punktā minēto spriedumu Stikla virsmas tekstūras lietā, 41. punkts). Turklāt attiecībā uz iepriekš minētajām dalībvalstīm prasītājas nav iesniegušas visaptverošu informāciju katrā atsevišķā gadījumā, tostarp par preču zīmes "TDI" izmantošanas intensitāti, ģeogrāfisko platību un ilgumu vai par prasītāju ieguldīto investīciju apjomu tās popularizēšanai.

66 Līdz ar to ir jākonstatē, ka Apelāciju padome pareizi secināja, ka nebija pietiekamu pierādījumu par atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā attiecībā uz Īriju, Dāniju un Nīderlandi.

67 Ņemot vērā, ka prasītājām vajadzēja iesniegt pierādījumus par atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā attiecībā uz katru no 15 Savienības dalībvalstīm (skat. secinājumu iepriekš 61. punktā), pietiekamu pierādījumu neesamība attiecībā uz šīm trim dalībvalstīm ir pietiekama, lai atstātu spēkā Apelāciju padomes lēmumu par reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu.

68 Tāpēc nav jāpārbauda prasītāju argumentācijas pamatotība attiecībā uz apstrīdētā lēmuma motivāciju saistībā ar apzīmējuma "TDI" kā preču zīmes izmantošanas neesamību.

69 Pilnības labad tomēr ir jākonstatē, ka Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 53. punktā pamatoti uzskatīja, ka nevar izdarīt secinājumus par apzīmējuma "TDI" kā preču zīmes izmantošanu, jo minētā apzīmējuma izmantošanas veids bija vai nu tieši aprakstošs, vai arī apzīmējumam reklāmas materiālos bija pievienotas citas prasītājām piederošas preču zīmes, kurām ir atšķirtspēja.

70 Saskaņā ar judikatūru attiecībā uz atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā ieinteresētajām personām ir jāspēj identificēt preci vai pakalpojumu kā tādu, kas ir noteikta uzņēmuma prece vai pakalpojums, tādēļ, ka preču zīmi izmanto preču zīmes veidā. Tāpēc izteiciens "preču zīmes izmantošana preču zīmes veidā" ir jāsaprot kā atsauce vienīgi uz tādu preču zīmes izmantošanu, kuras mērķis ir ļaut ieinteresētajām personām identificēt preci vai pakalpojumu kā tādu, ko ražo vai sniedz attiecīgais uzņēmums (pēc analoģijas skat. Tiesas 2005. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-353/03 *Nestlé*, Krājums, I-6135. lpp., 26. un 29. punkts).

71 Pretēji prasītāju apgalvojumiem, Apelāciju padome nav secinājusi par izmantošanas neesamību preču zīmes veidā, pamatojoties uz apļveida argumentāciju, uzskatot, ka, tā kā apzīmējums ir aprakstošs, to nevar izmantot kā preču zīmi.

72 Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 45.–52. punktā ir analizējusi vairākus prasītāju iesniegtos reklāmas materiālus. Turklāt Apelāciju padome pamatoti uzskatīja, ka šie reklāmas materiāli sniedz konkrētajai sabiedrības daļai skaidru priekšstatu par to, ka apzīmējums "TDI" tiek izmantots nevis, lai identificētu attiecīgo preču komerciālo izcelsmi, bet lai raksturotu šajos materiālos redzamo automobiļu raksturīgo īpašību, proti, ka tie ir aprīkoti ar tiešas iesmidzināšanas dīzeļmotoru.

73 Vēl jo vairāk, reklāmas materiālos, ko ir iesniegušas prasītājas un kas atrodas administratīvajā lietā, apzīmējums "TDI" vienmēr ir kopā ar kādu citu prasītājām piederošu preču zīmi, kā, piemēram, ar preču zīmi "Audi", preču zīmi "VW" vai preču zīmi "Volkswagen". Tomēr Vispārējā tiesa vairākkārt ir spriedusi, ka reklāmas materiāli, kuros apzīmējums, kam nepiemīt atšķirtspēja *per se*, vienmēr parādās kopā ar citām preču zīmēm, kurām turpretim ir šāda atšķirtspēja, nav pierādījums tam, ka reģistrācijai pieteikto apzīmējumu sabiedrība uztver kā preču zīmi, kas norāda uz preču komerciālo izcelsmi (iepriekš 41. punktā minētais spriedums Alus pudeles formas lietā, 51. punkts, un iepriekš 27. punktā minētais spriedums Krama šķiltavu formas lietā, 77. punkts). Katrā ziņā, atsaucoties uz tīmekļa vietni, saskaņā ar kuru Spānijas sabiedrība uztver apzīmējumu "TDI" kā saīsinājumu, kas norāda uz tiešas iesmidzināšanas dīzeļmotora veidu neatkarīgi no automobiļa ražotāja, Apelāciju padome ir pierādījusi, ka, neraugoties uz visiem prasītāju reklāmas pasākumiem Spānijā, konkrētā sabiedrības daļa minēto apzīmējumu uztver nevis kā attiecīgo preču komerciālās izcelsmes identifikāciju, bet gan kā aprakstošu sugas vārdu.

74 Ievērojot iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

75 Prasītājas apgalvo, ka pārbaudītājs nav atbildējis uz to lūgumiem par pārrunām, lai diskutētu par to, vai ir nepieciešama aptauja, kas attiecībā uz konkrētām precēm pierādītu, ka preču zīme "TDI" izmantošanas rezultātā ir ieguvusi atšķirtspēju, un šādas

aptaujas apjomu. Tās apstiprina, ka to vēlme bija saistīta ar faktu, ka aptauju izmaksas ir ievērojamas, un ar faktu, ka vienošanās neesamības gadījumā par aptaujas parametriem tās ne vien pakļautu sevi nevajadzīgam darbam, bet arī neatvieglotu ITSB darbu. Turklāt ITSB, ievērojot principu par faktu noskaidrošanu pēc savas iniciatīvas, vajadzēja vērsties pie tām ar jautājumu par tādas aptaujas parametriem. Tā kā šāda apspriešanās nenotika, ITSB ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu.

76 Prasītājas tāpat kritizē Apelāciju padomes apstrīdētā lēmuma 55. punktā ietverto apsvērumu, saskaņā ar kuru būtībā fakts, ka pārbaudītājs nepiekrita prasītāju lūgumam apspriest aptaujas nosacījumus, ir nožēlojams, taču tas neatbrīvo prasītājas no riska, ka pierādījumi būs nepietiekami tādas aptaujas neiesniegšanas dēļ. Atbilstoši principam par faktu noskaidrošanu pēc savas iniciatīvas ITSB esot jāsniedz atbilde uz "lūgumu sniegt norādes", lai iesniedzējam dotu iespēju organizēt savu viedokļu aptauju jau no paša sākuma ar tādiem kritērijiem, kas būtu pieņemami ITSB. Visbeidzot prasītājas uzskata, ka, ja Apelāciju padome, lietojot vārdu "nožēlojams", konstatē kļūdu pārbaudītāja veiktajā vērtējumā, ko tas pieļāva šajā lietā, tā var īstenot pārbaudītāja kompetenci un izlabot šo kļūdu.

77 ITSB apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

78 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu "lietas izskatīšanas procesa laikā [ITSB] izskata faktus pēc savas iniciatīvas".

79 Prasītājas pārmet Apelāciju padomei, ka pārbaudītājs nav atbildējis uz to lūgumiem veikt pārrunas, lai diskutētu par aptaujas, kas attiecībā uz atbilstošām precēm pierādītu, ka preču zīme "TDI" izmantošanas rezultātā ir ieguvusi atšķirtspēju, nepieciešamību un apjomu. Apelāciju padome, noraidot prasītāju apelācijas sūdzību, esot ņēmusi vērā arī aptaujas neesamības faktu, tādēļ pārbaudītāja nesniegta atbilde ietekmē apstrīdētā lēmuma spēkā esamību.

80 Jākonstatē, ka šim prasītāju pamatam nav faktiska pamatojuma.

81 Ar 2004. gada 20. oktobra vēstuli pārbaudītājs informēja prasītājas, ka apzīmējumu "TDI" nevar reģistrēt Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), 11. noteikuma 1. punkta izpratnē. Šajā vēstulē pārbaudītājs norādīja, ka "viedokļu aptaujas gandrīz vienmēr [ir bijušas] neaizstājamas pārbaudes procedūrās saistībā ar [preču zīmes] atzīšanu".

82 Prasītājas 2005. gada 20. janvāra vēstulē, atbildot uz paziņojumu par atteikuma pamatojumu, ierosināja, ka to advokāts "kādā no saviem nākamajiem darījumu braucieniem uz Spāniju varētu izmantot iespēju norunāt personīgu tikšanos ar ITSB pārbaudītājiem, kurā varētu tieši pārrunāt procedūras turpmāko norisi; pieredze liecina, ka [informācijas] tieša apmaiņa par procedūras turpmāko norisi ir daudz efektīvāka nekā gara sarakste".

83 Taču 2005. gada 20. janvāra vēstulē tomēr nav ietverta neviena netieša norāde par piedāvājumu veikt viedokļu aptauju, kuras saturu varētu apspriest ar pārbaudītāju "lietišķā sanāksmē", un šajā vēstulē prasītājas ir minējušas viedokļu aptauju "paredzamo ļoti mazo lietderību" Eiropas līmenī un apgalvoja, ka atbilstoši ITSB praksei un Savienības tiesu judikatūrai no viedokļu aptaujām var atteikties.

84 Tādējādi ir jākonstatē, ka pārbaudītājs skaidri norādīja, ka viedokļu aptaujas ir "gandrīz vienmēr neaizstājamas", pierādot preču zīmes atzīšanu. Turpretim no prasītāju 2005. gada 20. janvāra vēstules nevar secināt, ka tās piedāvāja veikt viedokļu aptaujas vai ka tās vēlējās precizēt aptauju apjomu pirms to veikšanas, jo vairāk tādēļ, ka tās pauda viedokli, ka saskaņā ar ITSB praksi un Eiropas Savienības tiesu judikatūru no viedokļu aptaujām var atteikties.

85 Šādos apstākļos prasītājas nevar pamatoti apgalvot, ka šajā lietā nenotikusī lietišķā tikšanās ar prasītāju advokātu, lai precizētu veicamās viedokļu aptaujas saturu, ir kaut kāda prettiesiska rīcība, kas var ietekmēt apstrīdētā lēmuma spēkā esamību.

86 Līdz ar to trešais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par ceturto pamatu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

87 Prasītājas pauž viedokli, ka apstrīdētais lēmums ir galvenokārt pamatots ar Apelāciju padomes apsvērumu, saskaņā ar kuru atšķirtspējas iegūšana izmantošanas rezultātā nebija iespējama tāpēc, ka preču zīme bija aprakstoša. Šajā ziņā Apelāciju padome esot uzskatījusi, ka bija nepieciešamas viedokļu aptaujas (apstrīdēta lēmuma 54. punkts).

88 Tāpat prasītājas norāda, ka Apelāciju padome nav tās informējusi par to, ka šajā jautājumā tā pievienojas pārbaudītāja viedoklim. Ņemot vērā prasītāju piedāvātos pierādījumus, Apelāciju padomei vajadzēja prasītājas informēt, ka tās viedoklis ir tāds pats, proti, ka atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā var pierādīt vienīgi ar viedokļu aptaujām. Tomēr Apelāciju padome pieņēma apstrīdēto lēmumu, iepriekš nesniedzot pat ne mazāko norādi par viedokļu aptauju veikšanas nepieciešamību.

89 ITSB apstrīd prasītāju argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

90 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 75. pantu ITSB lēmumos norāda to pamatojumu un tie balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus.

91 Šajā ziņā pietiek vien atgādināt, ka prasītāju argumenti ir pamatoti ar kļūdainu pieņēmumu, proti, faktu, ka tika piedāvāti pierādījumi, kas ietver viedokļu aptaujas veikšanu. Kā ir konstatēts iepriekš 84. punktā, no 2005. gada 20. janvāra prasītāju vēstules nevar secināt, ka tās piedāvāja veikt viedokļu aptaujas vai ka tās vēlējās precizēt aptauju apjomu pirms to veikšanas.

92 Turklāt ir jāpiebilst, ka prasītājas nav norādījušas nevienu tiesību normu, saskaņā ar kuru Apelāciju padomei pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas bija tām jāpaziņo par savu nodomu ņemt vērā pierādīšanas līdzekļa, proti, viedokļu aptauju, kuru nozīmību jau bija uzsvēris pārbaudītājs, neesamību.

93 Tādējādi ceturtais pamats, kā arī prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

94 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājām spriedums ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiespriež atlīdzināt ITSB tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tā prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Audi AG* un *Volkswagen AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Czúcz Labucka O'Higgins

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 6. jūlijā.

[Paraksti]